

Petr Stančík

Veliký král z Angolmois

*L'an mil neuf cens nonante neuf sept mois Du ciel viendra
vn grand Roy d'effrayeur Resusciter le grand Roy d'Angolmois,
Auant apres Mars regner par bon heur.*

Nostradamus, Centurie X, 72

Richard Hicks byl poslední opravdový vynálezce. Opravdový vynálezce totiž není specialista, ale jako pestrobarevný motýl přeletuje z květu na květ různých oborů techniky.

Hicks nejdříve vynalezl mikrovlnný průtokový ohříváč vody: Vodu ohřívá magnetron, napájený proudem z turbíny poháněné tlakem vody, kterou ohřívá, takže celý přístroj schováte v potrubí.

Pak se dověděl, že každý člověk promarní průměrně sedm let života hledáním konce lepicí pásky na cívce. I vynalezl lepicí pásku se zataveným proužkem polychlorofylu, jen pět mikronů širokým. Když pásku ustříhnete, průhledný polychlorofyl na vzduchu zezelená a konec pásky pak snadno najdete podle zelené tečky.

Třetím vynálezem byl malý rezidentní program -univerzální kompas, který umí ukazovat sever ve všech počítačových hrách.

Historie je lavina. Z dálky se podobá bílé velrybě, která rozdrťí vše, co včas neuteče, ale tu strašlivou stopu ve skutečnosti vyryly něžné, droboučké vločky. Protože jich bylo spousta. Nikdo už neví, jak vypadal Watt, ale Detleva von Strycha zná každý. Von Strych roku 1837 sestrojil patentní navlékač jehel, takový ten plíšek s očkem z tenkého drátku, který najdete v každém šitíčku. A mužská tvář, vylišovaná na plíšku, je vynálezcův portrét, takže von Strych se stal nejzobrazovanějším člověkem v dějinách lidstva.

Jednoho dne Hickse navštívil nenápadný pán v tvídovém klobouku s kostkovanou stuhou. Pověsil klobouk na věšák a představil se: "Tschuprinoff, tajný agent království Angolmois. Má země od vás potřebuje vynález."

"Vaše země," odpověděl Hicks, "je s vládou Spojených států ve válce. Proto laskavě opusťte tento dům."

Tschuprinoff se zasmál. "Za prvé - žádná válka. Americká letadla bombardují Angolmois, ale válku nám nikdo nevyhlásil. A za druhé - vaše babička přece byla Angolmoisanka. Čustity svoja staruma ojtčina, panu Hicks?"

"Jistešno, čustim," zamumlal Hicks roztržitě. "Co potřebujete?"

Tschuprinoff spokojeně zamlaskal. "Vynález, který . přinese Angolmois vítězství!" "Přijďte za týden."

Generál Wilbur S. Crashburry, náčelník generálního štábu spojeneckých mírových sil, si prohlížel lupou velikého hlemýžďe, který se líně plazil po glóbu. Hlemýžď se zastavil a vypouklil do lupy tykadlo. Generál k němu natáhl žhavý konec doutníku a

hlemýžď oko zase honem rychle vcucnul do hlavy.

"To je jediná věc, která mě nenudí," pronesl generál k pobočnickovi, který stál v pozoru vedle glóbu. "Jak to asi dělá? Ovládá to tykadlo nějakým svalem, nebo ho vysunuje a zasouvá hydraulicky? Co myslíš, John?"

"Jack, pane," odpověděl pobočník netečně. "Nemám na tu věc názor, pane. Je třeba podepsat rozkazy."

"Tak ukaž," vzdychl generál a zalistroval v papírech. "Fííí...", hvízdal, "tak pozemní operaci začínáme už pozítří? To nám došly bomby, nebo co?"

"Humanitární válka se neosvědčila, pane. Pokud si nepospíšíme, tak Angolmoisane všechny Etrusky ze země vyženou a my nebudeme mít koho chránit."

"Už odpověděl Pentagon na můj návrh?"

Pobočník smutně zavrtěl hlavou. "Přišlo to dnes ráno, pane. Atomovou bombu nám nedovolí ochránci přírody. Žijí tam nějaká vzácná zvířata. Pakrálík pannonský, poslední spojovací článek mezi slonem a myší. Takováhle potvora," pobočník ukázal rukama jako rybář, "a má půlmetrový chobůtek."

"Půlmetrový chobůtek...", opakoval generál okouzleně. "Sežeňte mi páreček těch pakrálíků, Frede."

"Jack, pane. To nejde, protože ty bestie žijí na nepřátelském území."

Generál bouchl pěstí do stolu. "Tak zaútočíme ještě. dnes!"

"To nejde, pane. Norma ministerstva obrany pro útok předepisuje desetinásobnou přesilu všech zbraní. U dělostřelectva jsme zatím dosáhli jen index 7,5 a u pěchoty dokonce jen 6,2."

"To vaše věčné nejde mi už vážně leze krkem," soptil generál a roztočil glóbus tak zběsile, že rovnoběžková lišta chudáka hlemýžďe gilotinovala. "Aššurbanipal, Napoleon ani Rommel tohle slovo neznali. Za hodinu chci slyšet startovat Indeliberatory a za dvě hodiny začne pozemní útok!"

Tschuprinoff se vrátil přesně týden po první schůzce, tentokrát měl klobouk růžový se zapíchanými odznaky fotbalových klubů. Hicks za ním opatrně zavřel dveře a něco mu zašeptal do ucha.

"To je všechno?" divil se Tschuprinoff. "Čekal jsem, že vynaleznete lupu na reliktní zařízení, voodoomet, nebo tak něco."

"Na to Angolmois nemá technologii," usmál se Hicks. "Věřte mi, tohle bude fungovat."

Tschuprinoff pokrčil rameny: "Zkusíme to."

Maršál Jurij Germanovič Kabalin, vrchní velitel ruské armády, švihal březovou metličkou tučná záda prezidenta Měchochodova.

"Přítlač, továryš maršál," zafuněl prezident a polil horké kameny dalším vědrem vody. "Tak ty říkáš, že imperialisté zaútočí na Angolmois do tří dnů. A jak to víš, he?"

"Rozvědka hlásí," odpověděl maršál, "že Američané objednali půl metraku Purpurových srdcí, to jsou významení za zranění

v boji. Jaké jsou rozkazy, prevoschoditelstvo?"

"Dej vodku," zavelel prezident. "Mohli bychom obsadit Angolmois, Evropu, můžeme *dobýt* celý svět. Ale k čemu nám to bude? Nedokážeme vybírat daně ani v Moskvě..."

"Ale Angolmoisané jsou naši bratři!" protestoval maršál.

Prezident naučeným pohybem roztočil láhev vodky a skrz vzniklý vír vysápal obsah na jediný hlt. "Poučili jsme se, tovaryš. Počkáme, až Američané Angolmois zhltnou a pak jim do kožichu nasadíme mafii. Vot *technika*."

V první vlně překročily hranici dvě stovky bitevních letounů Indeliberator, každý ozbrojený dvaceti raketami vzduch – člověk a padesáti tisíci průbojných uranových střel do elektromagnetického kanónu. Bohužel, mapa (CIA ji koupila od jednoho moc šikovného etruského pašeráka) nezobrazovala rozmístění angolmoiské protivzdušné obrany, ale zemědělských družstev. Angolmoisané totiž píší hlaholicí a jediný expert CIA na hlaholici právě utíkal před policií kvůli sexuálnímu obtěžování své sedmdesátileté posluhovačky. Letadla Maverick zdecimovala několik stád ovcí a rozstřílela dva samovazy.

Pak nastoupily neviditelné bombardéry B-666. Hned po startu jeden z nich Angolmoisané sestřelili, protože posádka neodolala a přes nátěr, pohlcující radarové vlny, namalovala zuřivého žraloka. Druhý musel nouzově přistát na nepřátelském letišti, protože pilot zaspal a palubní počítač si toho všiml až cestou. Třetí a poslední sice doletěl nad cíl, ale nové jaderné – biologické bomby byly tak inteligentní, že odmítly spáchat sebevraždu a zůstaly v pumovnici.

Když vyrazily první tanky a obrněné transportéry, čekalo je nepříjemné překvapení.

"Dobré jitro, pane maršále. Co si dáte dnes? Čajkovského B-moll, nebo Kartinky od Rímského -Korsakova?" optal se Kabalinův burš.

"Čajkovského," poručil maršál, burš vytáhl gramofonovou desku z obalu a vyztužil s ní dýnko Kabalinovy důstojnické čepice.

Zazvonil telefon. Maršál ho zvedl. Klouby na sluchátku mu zbělely. "Čubčí syni," zasyčel. Zvedl telefon znovu. "Major Kaprycin? Američané právě přepadli Angolmois. Prezident zradil. Okamžitě pošlete prapor spolehlivých mužů na jeho daču a zatkněte ho. Přebírám vládu v zemi. Hlavně mi přivezte jeho kufřík s atomovými kódy!"

První bitva s Angolmoisanou vypukla u pohraničního města Lebograd. Sam Haminsky, reportér televizní stanice K-NEWS, zatahal pilota vrtulníku za rukáv a ukázal, ať letí k lesu, odkud vyjížděly první angolmoiské tanky, malé a plivající oheň jako zapalovače na kolečkách.

Kameraman zaostřil: "Fuck duck!"

Haminsky se zaklonil a mrknul mu do hledáčku: "Overshit!" splynulo mu ze rtů.

Angolmoiské stroje nesly na pancířích v jásavých barvách vyvedená loga známých firem: Koyota, Coma-Cola, Marlborough.

Velitelskému tanku trčel z věže dokonce billboard s obrázkem boty a sloganem "Pumidas - pořádně do toho šlápní!"

"Pan Hašimuto, velvyslanec Fuj Film," ohlásil komorník a diskrétně zmizel za dveřmi.

Král Angolmoiský hostu laskavě pokynul. "Hmmm?"

"Vaše . veličenstvo, naše firma vám nabízí k reklamním účelům padesát tanků Sherman."

"To je od vás hezké, ale váš konkurent Dokad nám právě dodal letadlovou loď s příslušenstvím."

"Sto Shermanů?" Hašimuto si olízl suché rty.

"Budeme o tom uvažovat. Další, prosím!"

"Pane generále, hovor z Bílého domu."

Generál Crashburry si sundal přilbu, ale hned ji zase nasadil, protože bunkrem otřásla detonace a křišťálový lustr začal pouštět ozdoby. Vsunul sluchátko pod kevlarový okraj přilby.

"Tady prezident, jsi to ty, Wilbure? Okamžitě přestaň útočit a vraťte se do Států! Tady je úplný blázeň. Půlka armády dezertovala. Všude se motají hipíci a proroci konce světa. Padla vláda a komouši dostali padesát procent hlasů. Jižní státy se zase odtrhly a Indiáni nám vyhlásili válku..."

Generál škytl. "Nečekej od nás žádnou pomoc, Bille. Už dávno neútočíme. Za každý tank, který Angolmoisanům sejmeme, dostanou tři nové. Nemohli bychom si na ně taky dát reklamy?"

"Kongres to zamítl, Wilbure, je mi lí..." Sluchátko ohavně zachrastilo a pak se znovu ozval prezidentův hlas, podivně zkreslený: "Nevím, jak dlouho udržíme spojení. Hackeři svrhli vládní kontrolu sítě a vyhlásili nezávislost Internetu. Teď právě probíhají celosvětové volby císaře Weba I."

"Tuhle válku musíme vyhrát!" zařval generál. "Šedesát let se nám dařilo zastavit vývoj jen proto, že jsme měli vojenskou převahu. Musíš sem nasázet atomovky!"

Zdálo se, že prezidentovi se ulevilo. "To je nápad! Málem bych na ně zapomněl. Hned ti je tam pošlu..."

Maršál Kabalin otevřel kufřík. Pod víkem našel pancéřovou přepážku s červeným knoflíkem. Stiskl tlačítko a z přepážky vyjel malý kovový váleček -ježek v kleci. Chvilí se snažil ježka vyšťourat ven, pak mříž přepálil laserevolverem a ježka zasunul bodlinou do dírky vedle knoflíku. Přepážka s cvaknutím odskočila. Pod ní ležela obálka s kolečkem od kávy.

V obálce našel stránku vytrženou z linkovaného sešitu, popsanou inkoustovou tužkou:

"Drahý soudruhu generální tajemníku!

Asi bys rád použil náš atomový arzenál. Bohužel, atomová bomba je podvod. Vymysleli jsme ji s Rooseveltem na Jaltě, abychom si mohli rozdělit svět a aby se nás všichni báli. Amíci Hirošimu zbourali buldozery a pak ji pocukrovali trochou radioaktivního plutonia.

S pozdravem Míru zdar, Josif Vissarionovič Stalin"

Dříve, než se odhodlaly dát reklamy na své zbraně i ostatní státy, bylo už pozdě. Každá firma chtěla, aby televizní diváci

viděli její logo na straně vítězů, a tak se stal Velký král z Angolmois do konce roku pánem celého světa. Užil si to přesně tři dny, protože aby jeho úřední aparát mohl řídit celý svět, musel tak nabobtnat, že ho úplně zahltila jeho vlastní složitost. Lidé se museli naučit rozhodovat o vlastních záležitostech sami. Země se rozpadla na tisíce městských států a feudálních komun. Vznikly cechovní republiky, které neovládaly žádné souvislé území, ale přes Internet spojovaly lidi se stejnou profesí. Daně a politické strany zanikly pro naprostý nezájem. Peníze nahradila univerzální elektronická měna odvozená z výměnného obchodu po Síti. Nikdo nic nevyráběl ani nedopravoval zbytečně, potřeba energie klesla na polovinu.

Ubylo zločinů, ale bohatě to vyrovnaly sebevraždy, protože spousta lidí si uvědomila, že k životu potřebovali, aby jim stále někdo říkal, co mají dělat.

Richard Hicks, poslední opravdový vynálezce, seděl v křesle a přemýšlel. Nakonec se rozhodl a odletěl do Egypta. Najal velblouda a vylezl pod vrchol Cheopsovy pyramidy. Stiskl několik kamenů a otevřela se malá dvířka. Těmi sešplhal hluboko pod zem. Tady stála stejná *pyramida* jako nahoře, jenže dutá a špičkou dolů. Na dně se třpytilo zrcadlo, které vzhůru odráželo maličký mnohostěnný krystal, levitující volně ve vzduchu.

Ze zdi trčelo sedm žulových křížů Ankh, ohlodaných tisíciletími. Hicks jeden po druhém vytáhl a zlomil. Umlklo hluboké bzučení, které si ucho uvědomilo, až když ztichlo. Krystal se roztřásl, spadl a roztříštil se o zrcadlo.

Vystoupil ven. Setmělo se a Hicks zvedl oči ke hvězdám. Mihotaly se jako vždycky, ale Hicks věděl, že dalekohledem vypadají jinak. Celý ten úžasný vesmír plný galaxií a mlhovin se zploštil v kulovou stěnu, visící nehybně za dráhou měsíce. V to, čím doopravdy je. Skončily sny o kosmických plavbách, o nekonečném prostoru, kam jednou půjde utéct před přízemností a útlakem.

Když skončí dětství, musíš jít a rozbít hračky kladivem.

ilustroval Ivo Spasov